

μετὰ δεῖπνον γενομένης εἰ χρηστέον ἐν οἴνῳ φιλοσόφοις
 λόγοις καὶ τί μέτρον ἔστι χρωμένοις, Ἀρίστων παρών F
 'εἰσὶν γάρ' ἔφησε 'πρὸς τῶν θεῶν σὶ φιλοσόφοις χώραν
 ἐπ' οἴνῳ μὴ διδόντες;' ἐγὼ δ' εἶπον 'ἀλλὰ γὰρ εἰσὶν, ὧ
 ἔταῖρε, καὶ πάνυ γε σεμνῶς κατειρωνευόμενοι λέγουσι μὴ 5
 δεῖν ὥσπερ οἰκοδέσποιναν ἐν οἴνῳ φθέγγεσθαι φιλοσο-
 φίαν, | καὶ τοὺς Πέρσας ὀρθῶς φασὶ μὴ ταῖς γαμεταῖς 613
 ἀλλὰ ταῖς παλλακίσι συμμεθύσκεσθαι καὶ συνορχεῖσθαι·
 ταῦτό δὴ καὶ ἡμᾶς ἀξιοῦσι ποιεῖν εἰς τὰ συμπόσια τὴν
 μουσικὴν καὶ τὴν ὑποκριτικὴν ἐπεισάγοντας φιλοσοφίαν 10
 δὲ μὴ κινουντας, ὡς οὔτε συμπαίξουσιν ἐκείνην ἐπιτήδειον
 οὔσαν οὔθ' ἡμᾶς τηνικαῦτα σπουδαστικῶς ἔχοντας· οὐδὲ
 γὰρ Ἰσοκράτη τὸν σοφιστὴν ὑπομεῖναι δεομένων εἰπεῖν τι
 παρ' οἴνον ἀλλ' ἢ τοσοῦτον 'ἐν οἷς μὲν ἐγὼ δεινός,
 οὐχ ὁ νῦν καιρός· ἐν οἷς δ' ὁ νῦν καιρός, οὐκ ἐγὼ δεινός.' 15

2. Καὶ ὁ Κράτων ἀνακραγὼν 'εὖ γ' ' εἶπεν 'νὴ τὸν
 Διόνυσον ἐξώμνυτο τὸν λόγον, εἰ τοιαύτας ἔμελλε περαι- B
 νειν περιόδους, αἷς ἔμελλεν Χαρίτων ἀνάστατον γενέσθαι
 συμπόσιον. οὐχ ὅμοιον δ' οἶμαι ῥητορικὸν ἐξαιρεῖν
 συμποσίου λόγον καὶ φιλόσοφον, ἀλλ' ἕτερόν ἐστι τὸ 20
 φιλοσοφίας, ἣν τέχνην περὶ βίον οὔσαν οὔτε τινὸς παιδιᾶς
 οὔτε τινὸς ἡδονῆς διαγωγὴν ἐχούσης ἀποστατεῖν εἰκὸς
 ἀλλὰ πᾶσι παρεῖναι τὸ μέτρον καὶ τὸν καιρὸν ἐπιφέρου-
 σαν· ἢ μηδὲ σωφροσύνην μηδὲ δικαιοσύνην οἰώμεθα δεῖν
 εἰς τοὺς πότους δέχεσθαι, κατειρωνευόμενοι τὸ σεμνὸν 25
 αὐτῶν. εἰ μὲν οὖν, ὥσπερ οἱ τὸν Ὀρέστην ἐστιῶντες, ἐν